

STEZICE

Leto XIII

Številka

1

glasilo novomeških gimnazijcev

Prva številka Stezic vam prinaša:

str. 3 - Urednikov uvodnik

4 - Delo aktiv ZMS

5 - Ogledalo

8 - Fototeh Martina Krpana

9 - Mladi literat

C. Herrera: Ko prihaja jesen

10 Srečanja

11 Vane : Utrinek, pesem

12 Irena : Jesen

13 Mateja : Ljubezen

Iskrice

14 - Ob smrti Juša Kozaka

18 - Šport

22 - Berite med odmorom

STEZICE, glasilo novomeških gimnazijcev, izdaja Literarni
krožek in aktiv ZMS.

Glavni urednik: SLAVKO STIHAR

Odgovorni urednik: JOŽE UHAN

Urejuje uredniški odbor: MILAN MARKELJ, CVETKA GUČEK,
VERA BEZELJ, META ROBIČ

Tehnični urednik: LADO SEDAJ

Ilustratorja: MILČEK KOMELJ, MOJMIK BELAVIČ

Mentor in korektor: JOŽE SEVEN, profesor

Cena izvida: 50.-din.

DRAGI BRALCI !

Tako kot vsako leto bodo tudi letos - že trinajsto leto po vrsti - na gimnaziji izhajale Stezice, ki jih bosta izdajala aktiv ZMS in literarni krožek. PAVIČ V TRINAJSTIH LETIH PA BODO STEZICE LETOS IZHAJALE Z BARVNIMI ILUSTRACIJAMI IN NASLOVI. Upam, da boste to novost z veseljem sprejeli, saj bodo barvne ilustracije vsekakor popestri-
le naš list, in jih boste - tako kot vedno doslej - z veseljem prebireli. A ne samo to ! Sodelujte tudi vi v glasilu s svojimi prispevki ali kritiko, saj so Stezice vaš list. Želja vsega uredniškega odbora je, da se ne bi kdaj zgodilo, da Stezice ne bodo mogle med vas samo zato, ker ne bo dovolj gradiva. Če ne bo tehničnih ali kakih drugih nepredvidenih ovir, upam, da bodo Stezice vedno izhajale kot mesečnik, če pr bo dovolj kvalitetnih prispevkov, vas bodo obiskovale tudi dvakrat na mesec. Cena Stezic bo 50.-din, kar glede na tehnične izboljšave ne bo preveč.

Večji del Stezic bo tudi letos zavzel "Mladi literat" s prispevki dijakov v poeziji in prozi, na ostalih straneh pa bodo vesti o delu mladinske organizacije in krožkov ter športne vesti in rubrika "Berite med odmorom". Upam, da nam bo uspelo iz Stezic napraviti ogledalo življenja in dela na novomeški gimnaziji. Jasno je, da tega ne bomo dosegli že kar v prvi številki, zato nam povejte ali pišite, kako ste z listom zadovoljni, kako bi bilo treba Stezice vsebinsko in oblikovno urediti in izpopolniti, da bi vam bile še bolj všeč, kajti le tako se nam bo posrečilo napraviti Stezice take, kakršnih si vsi želimo.

UREDNIK

DELO AKTIVA ZMS

Letos je mladinski aktiv na našem zavodu sorazmerno zgodaj začel s svojim delom. Zadnji sestanek lanskega gimnazijskega komiteja in hkrati prvi sestanek letošnjega je bil sklican že takoj v začetku septembra. Udeležili so se ga člani obeh komitejev, od profesorjev pa tov. ravnateljica in tov. Jeleničeva. Na javnih volitvah je bil za predsednika ZMS gimnazije v šolskem letu 1964/65 izvoljen Slavko Splihal, za tajnika Nada Mirtič, za blagajnika pa Somrakova.

Lanski odbor jezares v redu oddal svoje delo v roke novim članom komiteja in tako olajšal začetek. Pohvale vredno je tudi to, da lanski funkcionarji pridno pomagajo tako z nasveti kot delom. Doslej smo imeli že več sestankov, na katerih smo ugotovili, da nas čaka precej dela.

Kot smo že lani omenili, se bo dejavnost mladinskega aktive omejila bolj na delovanje marksističnega krožka ter kluba OZN, pomagala pa bo tudi pri izdaji našega glasila. V okviru tega je sestavljen enoten program letošnjega dela. Seveda bo potem vsa ostala dejavnost padla na ramena šolske skupnosti, ki bo v bodoče morala bolj zaživeti. Že večkrat so nam očiteli, da mladinske dejavnosti in skupnosti dijakov mečemo v en koš. Upamo, da nam bo letos uspelo to nekako bolj ločiti, povsem pa prav gotovo ne, saj se ti dve organizaciji nedvomno dopolnjujeta.

Tudi letos smo takoj poskrbeli, da se bodo prvi razredi kolikor mogoče hitro seznanili z delom in statutom ZMS. Mentorji bodo prejeli za to, prav gotovo ne preveč prijetno delo. Kratek okvirni program je že pripravljen,

vendar ga dokončno še nismo mogli izdelati. Še vedno smo v dvomih, kako bo naše delo potekalo. Dosedaj se je vsa dejavnost razvijala v kroških in po razredih, ob koncu lanskega šolskega leta pa smo tudi mi uvideli, da je ta oblika že preveč zastarela. Povsod po ostalih srednjih šolah se delo odvija le v šolskem aktivu. To je za nas nekaj povsem novega in zato smo že veliko razpravljali o novem sistemu organizacije. Težko je ugotoviti, ali smo sposobni za takojšen prehod; vsekakor pa je po mnenju komiteja pametneje, da si novo obliko postopoma osvojimo. Morda bi letos poskusili z aktivni po posameznih letnikih? Vsekakor komite sam težko odloča o tej stvari, zato bi bilo prav, da bi se tudi na mladinskih urah pogovorili o tem. Pričakujemo nasvetov od strani dijakov, zaprosili pa smo tudi člana OK ZMS, da nam pove kaj več o novem delu.

Ko nam bo uspelo rešiti ta problem, bomo lahko pričeli z rednim in načrtnim delom.

OGLEDALO

NAZADNJE

KAJ JE S KROŽKI?

Na gimnaziji jih obstaja precej, vendar je njihova aktivnost zelo različna, zveliko večino pa je značilno, da precejšnji del leta - žel - prespe.

Prvi, ki je letos takej začel z delom, je prirodoslovni

krožek pod vodstvom prof. Fabiana. Priznati je treba, da je prav to krožek že dolga čela najaktivnejši in najbolj obiskan. Kot je videti, se tudi letos ne bo izneveril svetli tradiciji. Prof. Fabianu vse priznanje!

Člani dramskega krožka bodo letos pod vodstvom prof. Marjana Debovška naštudirali Linhartovo veseligrs Veseli dan ali Metižek, se ženi. Upamo, da se bodo igralci vsaj tako dobro odrezali kot lani z igrs Pero, če ne bolje.

Literarni krožek, ki je obenem glavni izdajatelj Stezic, bo v nedeljo pod vodstvom prof. Severja organiziral izlet na Muljavo. Zanimive in poučne ekskurzije se udeležite v čim večjem številu!

V okviru Stezic bo letos sodeloval tudi fotografski krožek. Če se zanimate zanj, povprašajte kaj več o tem katerega izmed članov uredniškega odbora. Svoja čela bodo mladi fotografi razstevljali v gimnazijski avli.

Gimnazijsko športno društvo se je razvilo v samostojno organizacijo in si je za letos zadalo obsežne naloge. Več o tem pa preberite na športnih straneh.

Za organizacijo plesnih vaj, za katere vlada na gimnaziji veliko zanimanje, smo sestavili nov plesni odbor, ki je že pričel z delom. Plesni učitelj iz Ljubljane tov. Arko bo začel z začetnimi in nadaljevalnimi tečaji že to soboto. Na programu so vsi družabni plesi od valčka do bossa nove.

Filmski krožek pod vodstvom prof. Horvatove je lani zelo uspešno začel s svojo dejavnostjo, proti koncu leta pa je precej popustil. Če vas zanima filmska umetnost, se prijavite krožku, kjer se boste seznanili z idejno vrednostjo in zanimivostmi sedme umetnosti.

FSJ ima tudi na našem zvezdu precej članov. Prejšnji teden je bil sklican prvi sestanek, katerega po se je udeležilo vse premalo članov. Tudi letos bo gimnazijska družina med šolskim letom in počitnicami organizirala več akcij in izletov.

Debatni klub in klub OZN bosta letos povečala svojo aktivnost. V svoj program sta uvrstila vrsto zanimivih in poučnih predavanj z barvnimi diapozitivi, filmi in fotografijami. Klub OZN pa bo pripravil tudi razstavo o dejavnosti te svetovne organizacije. Gotovo bosta oba kluba dosegla še več uspehov, če se nam bo posrečilo dobiti mladinsko sabo.

S G P

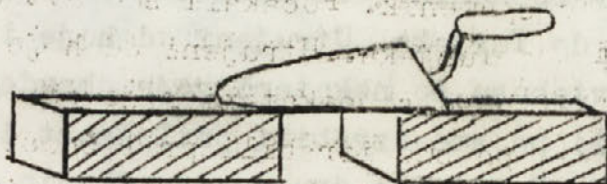
NOVO MESTO

Z GRADBIŠČI V LJUBLJANI, NOVEM MESTU, VIDMU-KRŠKEM, BREŽICAH in TREBNJEM IZVRŠUJE VSE VRSTE VISOKIH IN NIZKIH GRADENJ.

RAZPOČLVA GAMA

Z LASTNIMI CENTRALNIMI OBRATI IN PROJEKTIVNIM BIROJEM

PRIPOROČAMO SEIZMAHAROČILA

PO POTEH

Martina Krpana

Četrta a in b razred sta bila v torek 15. septembra na literarno - geografski ekskurziji v Velikih Laščah. Ekskurzijo sta vodili prof. Horvatova in prof. Čertaličeva.

Na vsezgodaj, ob štirih zjutraj, smo z vlakom odpotovali preko Grosupljega v Velike Lašče, pravzaprav še eno postajo dalj. Od tu smo se odpravili proti Retjam in obiskali rojstno hišo Frana Levstika. Na vse je napravilo velik vtis preprostost kmečke hiše, v kateri se je 1831 rodil pisec Krpana, Popotovanja in Napak, vodilna osebnost svojega časa v kulturnem in političnem življenju pri Slovencih.

Od tod smo se odpravili v Velike Lašče in po kratki malici dalje proti Podsmreki. Med pogovorom in opazovanjem pokrajine se nam kilometri kar hitro minevali, kljub soncu, ki se je precej močno upiralo v hrbte. Kmalu smo pod seboj zagledali vasico Podsmreko, rojstni kraj Josipa Stritarja. Ustavili smo se pred hišo z vzdanim Stritarjevim reliefom, v kateri živijo daljni Stritarjevi sorodniki. Primerjali smo okolici Levstikove in Stritarjeve hiše ter v tej razliki iskali vzroke za Levstikov realizem in za romantične tendence, ki jih še opazimo pri Stritarju. Po kratkem oddihu smo se namenili dalje proti Turjaku. Po precej dolgi hoji v najhujši popoldanski vročini smo prišli v Rašico, rojstni kraj Primoža Trubarja, kjer smo si ogledali njegov spomenik. Počakali smo avtobus in se z njim odpeljali do Turjaka. Utrujeni od hoje in razgreti od vročine v avtobusu so nekateri raje obsedeli v senci gostišča, ostali pa smo izrabili priložnost in si ogledali grad, kjer je Rozamunda drugega za drugim odbijala snubce.

Izplačalo se je, čeprav smo morali zato prehoditi kak kilometer več.

Nekaj čez eno smo zopet sedli v prenapolnjeni avtobus in se odpeljali v Ribnico. Tu smo kake dve uri porabili za ogled tega kraja in njegovih zanimivosti.

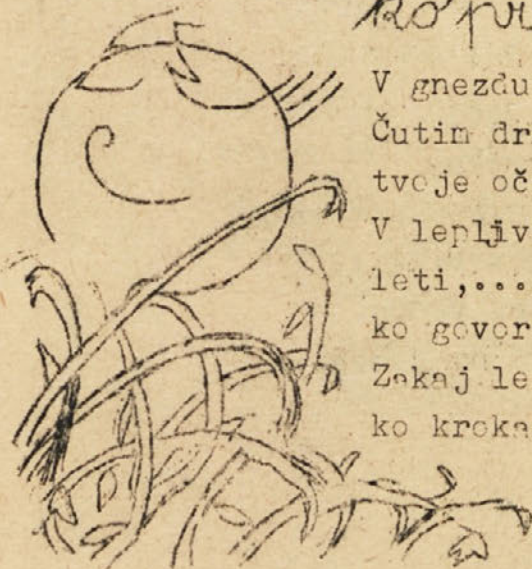
Okoli štirin smo z vlakom odpotovali proti domu.

C. Herrera

Klemen Koschek

koprihaja jesen

V gnezdu noči drhti krokar.
Čutim drhtenje skozi
tvoje oči...
Vlepljivi teni leti krokar,
leti,... in krila šune,
ko goveriš ti...
Zakaj le molčiš,
ko krokar ti kljuje srce?...

C. Herrera

SREČANJA...

Modri veter iz daljave
je prinesel glas zvonov
in krik žrtve,
položene na oltar...

Rdeč gejzir je brznil
pod nebo.
En sam bolosten curek krvi...
Razpršil se je in usahnil...

x x x

Premagan tiger boči hrbet,
rjove, škrti z zobmi,
krvave kremplje krči,
ogelj siplje z oči
in lomi kletko, ki se je boji...

x x x

Žerjavica ječi
v rdečem snehu,
jaz pa ne morem govoriti,
ne morem govoriti...
Drevo ostane vedno
brez listja na jesen...

Vane

Marjan Koroš

UTRINEK

Šepet gozdov,
bučanje reke
vse vgreza se v tišino.
Noč išče zvezd
in zvezde igrajo se z luno
(temen hlad ovija reko)
Prvi zvoki tavaajoče glasbe
razgrinjajo v noči temno dušo.
Megla. Noč.
V daljavi pasji lajež...

PESEM

Ne obračaj listov,
spodil boš ptice,
bele ptice brez gnezd.
Tihi žarki glasbe
plešejo po majhni sobi.
Ne hodi,
morda je to daleč,
ne vrneš se več
z rdečo zarjo in belim galebom.
Majhna soba je nena,
v nji odmevata
le glasba in senca.

Irena Marcelj

JESEN

Sključena in potrtega obraza sedi sredi nepregledne ravnine in njene ugašajoče oči objemajo svet okoli sebe. Po razoranem licu polzi solze tihe žalosti in se počasi vpija v sivkasto suho globino izžete kože. Starka joče.

Sončni žarki se ljubko poigravajo z valovitimi srebrnimi lasmi, se prepletavajo med njimi in glava sključene ženi-ce se blešči kot srebro v ugašajočem soncu. Starka joče.

Njeni dolgi, koščeni prsti se podobni starim koreninam visokega hrasta, ki se z zadnjimi močmi življenja oklepajo črne mokre prsti. Kot da pijejo poslednji sok lepih, sončnih dni in kot da prosijo svet okoli sebe, naj ne strga zadnjo nit ugašajočega življenja.

Kje so tisti čnevi, ko je bila še lepa mladenka, polna življenja in radosti? Zdijo se ji kot sanje, ki so bile nekoč resničnost in poletje njene mladosti. Takrat so ljudje prihajali k njej, se veselili ob pogledu na njeno mlado telo, se smejali in jo ljubili. A zdaj se je izogibajo, jo gledajo le z žalostjo in čakajo, čakajo njeno smrt. Starka joče.

Njen bolesten duh se izgubi v otožni melodiji jesenskega vetra, ki se lovi v krošnjah onemelih toplov. Njeno telo je le še boleča rana, iz katere kot curki krvi, tečejo zadnje življenske sile.

Starka joče in solze, ki tečejo po tleh in rokah, so grenke.

Toda, starke je lepo v tem obupnem boju za življenje, lepo in veličastna. Ponosna, čeprav sključenega telesa, ponosna v srcu in duhu. A vseeno joče, kajti življenje je lepo in vsako slovo od njega je trpko.

Joče, joče jesen...

Mateja

Ljubezen

Morda ljubezen res obstaja,
morda je res, kar praviš mi o njej:
da vzbuja bolečine in opaja.
A kje najdem jo? To mi povej!
Nekoč verjela sem v ljubezen,
mislila, da sreča je za vse ljudi.
A zdaj, ko mi mladost greni bolezen,
ljubezni, prave sreče zone ni.

Verjela bom še kdaj v to dvoje?
Morda, a kje za to naj zvem?
Kako verjenem naj v besede tvoje,
ko vem, da upati ne smem, ne smem.

iskrice

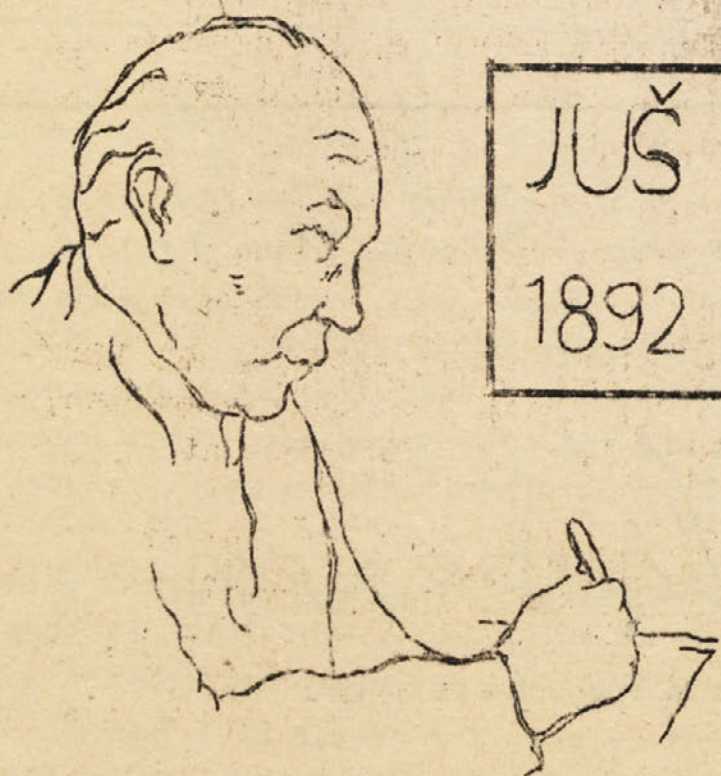
Prvi pogoj za nesmrtnost je smrt.

Kdor se boji nesreče, tudi sreče ne bo videl.

Včasih so ljudje kakor mali urni kazalec. Kdor manj dela, postane pomembnejši.

Pes ne bi bil tako dober človekov prijatelj, če bi znal govoriti.

Pogrešiti, pa napake ne popraviti, to je šele pravi pogrešek.

JUŠ KOZAK

1892 - 1964

V zadnjih nekaj letih je več slovenskih umetnikov, ki so dolga leta ustvarjali med nami in za

nas, zaključilo svojo pot. S časom, ki beži neusmiljeno in vse hitreje, pa odhajajo tudi dolga vrsta pisateljev, v katerih čas življenje in delo sta posegli obe svetovni vihri.

Pred dnevi je odšel od nas tudi Juš Kozak - zaslužen umetnik, ki si je v slovenski književnosti s svojo dragoceno zapuščino ustvaril prav posebno samo svojo podobo. Kozak ni bil le običajen pripovednik, ampak je bil predvsem izrazit globok mislec, zakaj njegovi spisi niso zgolj verne registracija dogajanj; mnogo več so: Edinstveno pričevanje pisateljevega časa.

V motto svojih nenavadnih Mask in celotnega svojega ustvarjanja je pisatelj zapisal: " Zemlja, časi, ljudje in naše doživetja umirajo, ki jim snemamo maske." In maske je odkrival med svojimi blodnjami za Neznanim in Lepim tudi Juš Kozak.

Rodil se je pred 72 leti v nekdanjem mesarskem predmestju

Ljubljane, Šentpetru. Njegov oče, šentpetrski mesar in gostilničar Štrajzelj, je po vsej Ljubljani slovel po svoji odlični gostilni; ob neki priliki ga je tudi tamkajšnji pivec Maksim Gaspari, imenitno naslikal, kako dostojanstveno z zaprtimi očmi vleče dim iz ogromne cigare.

Juš Kozak je bil vselej veren sin rodnega mesta - belo Ljubljano je silno ljubil, prav kot vse svoje deželo, in morda jo je prav on od vseh slovenskih pisateljev posvetil največ umetnin. V Šentpetru, svojem prvem obsežnejšem testu, je upodobil izumiranje patriarhalnih družin ljubljanskega predmestja. "Ljudje v Šentpetru so nasilni in strastni v borbi za življenje. Med sebojno se uničujejo, rodovi izumirajo," pravi Kozak. Utrinke iz svojega kraja nam je nanizal v pristržno knjigo Ročno mesto, v Baladi o ulici pa je obdelal probleme iz sodobnega življenja v ljubljanskem predmestju. Kozakovo silno zvestobo domači zemlji smo občutili tudi sami, ko smo pred leti brali v šoli eno mnogih njegovih lepih novel: "Pisatelj je v burnem času, proč od domovine, proč od rodnega mesta, obdan od debelih židov in rešetak, sanjal o domovini. Ko se je po dolgem času spet vrnil, ga je vodila prva pot na Grad, da je lahko čimpreje spet s pogledom objel in pozdravil vse sirove, ozke, stare hiše pod sabo - vse trpečo slovensko deželo."

Svobode pa Juš Kozak ni izgubil le enkrat. V času, ko je odboščal, ga je v gimnaziji avstrijske miselnost odbijala. Kot vsi njegovi zavedni sovrstniki je z užitkom prebiral Prešerna in nepotrpežljivo čakal vsako knjigo Ivana Cankarja, ki je tedaj opajal slovensko mladino. "Slovenska proza", je zapisal Kozak, "do teh časov še ni zvenela tako črno melodično. "Življenska vsebina je

Juš Kozak zajemal tudi iz svetovne književnosti. Seznanil se je s Tolstojem, Dostojevskim, Gogoljem, Andrejevim, Balzacom, Goethejem, Ibsenom, Hemerjem..." Med nami," pravi, "se je hitro razširila ideja, da narod brez državnosti ne more biti enakovreden drugim narodom." Pisal je take idejne članke in se posvečal revolucionarnemu gibanju - prepovedu. V ječi je zato presedel šest mesecev, tik zatem pa je moral obleči vojaško suknjo, zakaj prva svetovna vojna je razburkala Evropo. Tudi druga vojna Jušu Kozaku ni prizanesla: Zavedni pisatelj je občutil vse njene neizprosne grozote. Premiščali so ga v najhujše ječe in taborišča, dokler se ni po italijanski kapitulaciji pridružil partizanom. Okupatorji o njem niso imeli določenih dokazov, pa vendar so se ga bali. "Bali so se človeka, ki ima med Slovenci svoj ugled, človeka, ki sovraži fašizem!"

Ni zatorej čudno, da se je umetnik v svojih storitvah spominjal tudi teh, najbolj žalostnih postoj na svoji, zdaj žel že zaključeni poti, postoj, ob katerih bi moral zarde-
ti sleherni človek in se vprašati: "Čemu vse to?"

Življenje jetnikov v samotnem zaporu nam je Kozak razgrnil v Celici, knjigi, kjer je brez cenzur, docela odkrito-
srčno prikazal svoje bivanje v ječi v začetku prve svetovne vojne. Tu nam je orisal svoje sojetnike in čuvaje, svoje dvome in misli, ko je dolge mesece med štirimi stenami sedel sam brez prič. Tudi zadnja svetovna vojna nam je Kozak ohranil tako, kot jo je doživljal poln dvomov in strahu v najhujših urah naše zgodovine. Roman Lesena žlica je danes dragocen dokument o vsem, kar so nekdoj morali preživljati naši najbolj pošteni ljudje. Pred kratkim je izšla pri založbi, ki je izdala tudi prvo Kozakovo delo, še knjiga izpovedi Pavlihova kronika, s katero se je pisatelj, ne da bi sam vedel, poslovil od nas.

Zakaj, ako bi vnes ne posegla kruta smrt, bi Juš Kozak svoje spomine še nadaljeval. Popisal bi le še svoje delo med obema vojnama in edinstven avtobiografski cikel bi bil sklenjen.

Kdor je pokojnega pisatelja poznal ali ga le kdaj v življenju srečal, zlepa ne bo več pozabil njegovih zanimivih potez in duhovitih pripovedi, ki jih je pripovedoval z nekolikanj našobljenimi ustnicami. Kot vsi resnično veliki ljudje, je bil tudi Juš Kozak vselej preprost človek; Spominjam se, kako prisrčno me je pred leti sprejel, ko sem mu tako rekoč vdrl v sobo, prepolno knjig.

Ako bi pisatelj na žalost ne umrl, bi prav gotovo še enkrat prišel obiskat Novo mesto, kot je obljubil ob svoji 70-letnici. Zakaj na našo lepo Dolenjsko je bil vselej tesno navezan; Dolga leta je zahajal, odpočit si od trudopolnega dela, v Šentvid pri Stični. Teda je pogostoma obiskal tudi slikarja Ferda Vesela na njegovi graščini Grumloff. Z Veselom sta bila vseskozi dobra prijatelja in zato ta ni nikdar postavil košare z živini gadi pred dur, kadar je že od daleč zagledal prijatelja Juša. Tako se je namreč v skromni Vesel odkrižal vsiljivih gostov. Kozak je pred leti v Novem mestu dejal, da bo vse smešnice, ki jih je doživel z Veselom, zapisal. Žal te knjige ne bomo nikdar brali, kajti Jušu Kozaku ni bilo dano, da bi svoje pisateljsko moč izčrpal do zadnjega. Morda nam je smrt z njim vzela še neizčrpan vrelec vsega, česar še ni povedal. Pa vendar - življenje, ki se je pred dnevi utrnilo, je čelo Slovincem neprecenljivo bogastvo. Kozakove zapuščine je last nas vseh, ki bomo iskali v njegovih knjigah lepih misli in globokih spoznanj, naši zanemci pa bodo našli v njih ohranjeno podobo prostora in časa, v katerem je živel in ustvarjal Juš Kozak.

N.K.

KOŠARKA

Preteklo soboto bi se morali na Loki pomeriti za naslov občinskega prvaka ekipi študentov in mladincev novomeškega Partizana, v kateri nastopajo skoraj vsi košarkarji iz gimnazije. Do prvenstvene tekme pa ni prišlo, ker delegiranega sodnika iz Ljubljane ni bilo. Obe dvanajstoriči sta tako odigrali le prijateljsko tekmo.

DTV PARTIZAN - mladi : KK ŠTUDENT

50:60 (30:21)

Partizan: Pirc 1, Jereb 26, Splihal II 8, Počrvina 4, Tešar 4, Polenšek 7, Slak

Študent: Bartelj 28, Klemenec 17, Lukšič 10, Dobovšek I 5, Dobovšek II, Bevc, Robar, Uhl.

Tekma se je začela z lagodnim tempom; tako gimnazijci kot študenti so igrali nepovezano in precej akcij se je končevalo neuspešno. Kljub temu so gimnazijci vztrajneje polnili nasprotnikov koš in tako odšli na odmor z devetimi koši prednosti.

V drugem polčasu so mladinci zaigrali z drugo peterko. Že je kazalo, da bo prav to spravilo študente na kolena, ko so ti nenadoma zaigrali s peklenskim tempom in v dveh minutah zmanjšali razliko na bore štiri pike. Gimnazijci so zamenjali igralce in zaigrali na vse ali nič. Rezultat je jasan - taktika je bila neuspešna in ekipa študentov je pospravila zasluženo zmago. Sreča za gimnazijce je le, da tekma ni bila prvenstvena in preostaja nam upanje, da se bo druga tekma končala ugodneje za nas. Zanimivo pa je, da je to že sedma (!) tekma mladih Novomeščanov, ki so jo izgubili v drugem polčasu zaradi slabe kondicije.

KK ŠTUDENT : DTV PARTIZAN - mladi

70 : 62 (35 : 21)

Občinsko košarkarsko prvenstvo. Igrišče na Laki. Pred okoli sto gledalci je dobro s dil Šuštar iz Ljubljane.

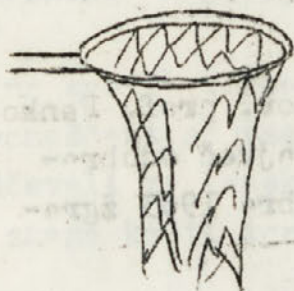
KK ŠTUDENT: Klemenc 3, Dobovšek I 12, Dobovšek II 3, Bertelj 19, Zamljen, Rober 13, Lukšič 20, Uhl, Plovec.

DTV PARTIZAN: Jereb 26, Splihal II 10, Polenšek 3, Počervina, Piro 17, Gošnik 5, Slak 1, Tešar.

Mladi gimnazijski košarkarji so doživeli novo razočaranje. V prvem polčasu so igrali povsem brez glave, slebo tako v obrambi kot v napadu in so jih študenti povsem nadigrali ter si priborili do sodnikovega žvižga dobro zalogo štirinajst košov prednosti.

V drugem polčasu se je stanje na igrišču povsem spremenilo. Mladinci so igrali kot prerajeni in počasi, toda v trajno polnili nasprotnikov koš. Študenti so v obrambi igrali zmeheno, toda mladinci tega niso znali izkoristiti in tako je prve rešil druge pa pokopal sodnikov žvižg - konec tekme.

Kljub vsemu je bila tekma lepa, predvsem pa borbena. Študentom želimo kar največ uspehov na kvalifikacijah za drugo slovensko košarkarsko ligo v Ljubljani!

OBČNI ZBOR ŠŠD

Že več let gimnazijsko športno društvo bolj ali manj le životari. Izrečenih je bilo že mnogo predlogov in sklepov, vendar do bistvenih sprememb ni prišlo. Le peščica je namreč takih, ki resno jemljejo naloge ŠD, velika večina pa sploh ni zainteresirana za sodelovanje v tej izvenšolski dejavnosti. To je pokazal tudi letošnji občni zbor. Prišlo je namreč le malo dijakov, zlasti pa smo pogrešali "člane" iz višjih razredov. Tako najhna udeležba je bila hladna prha še za vse tiste, ki so imeli voljo do dela. Kljub tako najhnemu številu udeležencev pa zbor ni nemo-teno potekal, saj je bilo treba večkrat miriti nemirne du-rove.

Po izvolitvi delovnega predsedstva je dosednji predsednik, Tomo Jereb prebral poročilo o delu ŠD o preteklem šolskem letu. Če ste pazljivo zasledovali športne vesti v Stezicah, gotovo veste, kakšni so bili uspehi in neuspehi gimnazij-skih športnikov. Na napakah se pač učimo: V letošnjem le-tu je treba predvsem paziti, da se ne bodo ponavljale na-pake iz prejšnjih let.

Nato sta prebrala svoja referata še tajnik in blagajnik. Iz blagajnikovega poročila je razvidno, da finančno sta-nje ni ravno rožnato. To vprašanje bi bilo lahko hitro rešeno, če bi ObZTK pokazal več razumevanja in društvo materialno podprl.

Pred zaključkom je prisotne pozdravil še tov. prof. Penko Igor in nakazal smernice za bodoče delo. Največ odobra-venja je požel predlog, da bi do 29. novembra 1965 zgra-dili novo športno gradišče za gimnazijo.

Delovno predsedstvo je razrešilo stari upravni odbor in z javnimi volitvami je bil izvoljen novi. Določili so tudi vodje posameznih sekcij, pri čemer pa so naleteli na precejšnje mere neresnosti, kar je graje vredno.

Letošnji občni zbor se je tako končal. Vprašanje pa je, kakšen učinek smo z njim dosegli.

SL

GIMNAZIJSKI ŠPORT STAGNIRA

SREČANJE MARIBORSKE IN NOVOMEŠKE GIMNAZIJE.

Gotovo se še vsi spomnite lanskega srečanja obeh gimnazij v Mariboru, na katerem so Novomeščani še kar uspešno nastopali. Izkupiček: 2 zmagi (odbojka za ženske in namizni tenis) in 4 porazi (odbojka, košarka in šah za moške ter košarka - ženske). Tedaj je športni urednik Stezice zapisal: V JESENSKEM POVRATNEM DVOBOJU BO PO SPLOŠNEM MNENJU NOVOMEŠČANOV OBRATNO. Pa ni bilo tako... Novomeški gimnazijci so pripravili grenko razočaranje: 4 porazi in 1 zmagi so kaj boren izkupiček. In kako je bilo?

Prvo grenko razočaranje nas je čakalo v streljanju, kjer smo veljali za favorite. Mariborčani pa so zmagali kar s 30 točkami prednosti in osvojili prvo mesto tudi med posamezniki. Najboljši Novomeščen Smodej je bil šele tretji.

Edina svetla točka nedeljskega tekmovalja je bila košarka. Novomeščani so vse napovedi postavili na glavo in so se maščevali za lanski poraz. Razveseljiva pa je pri vsem tem le zmaga kajti igra nas je razočarala. Še rezultat: 76:72.

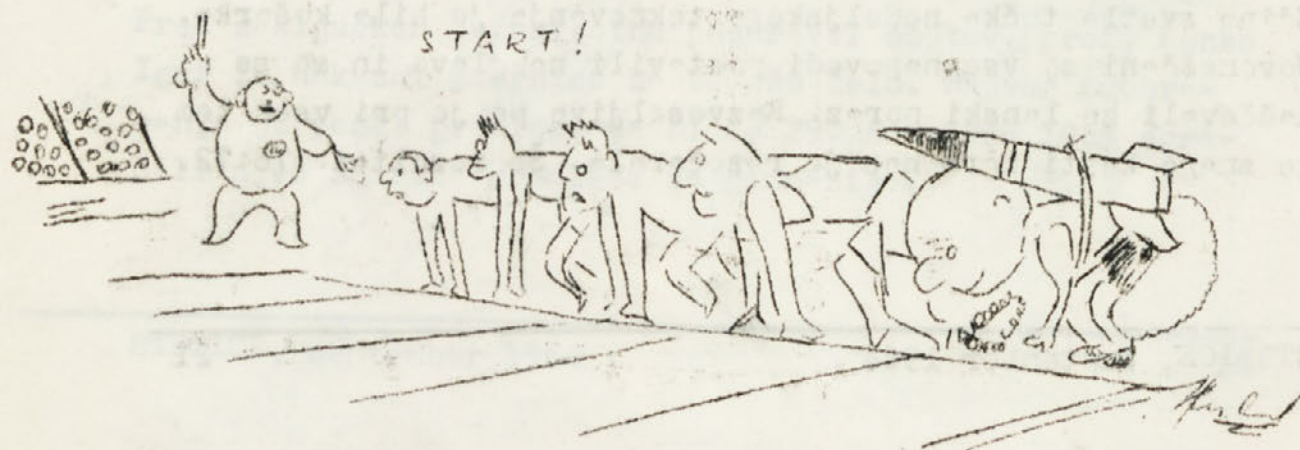
Š P O R T

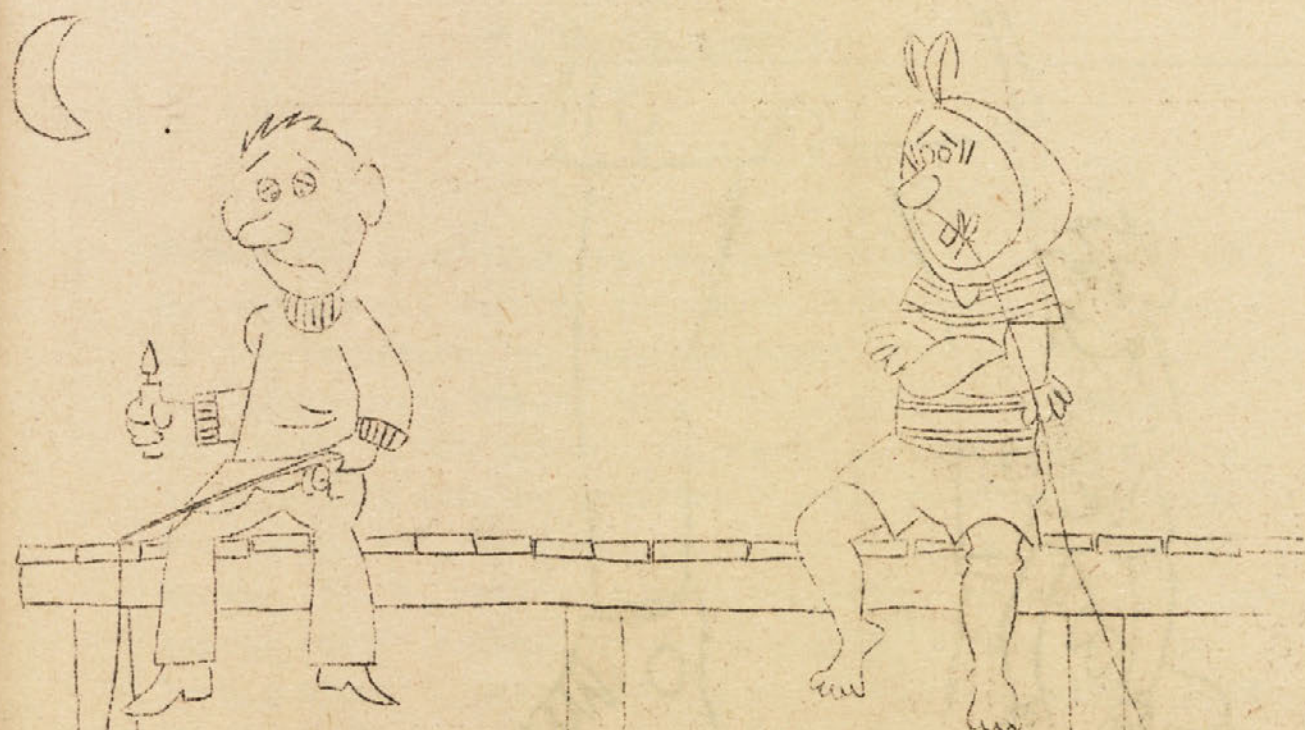
Odbojka. Gimnazija Novo mesto : Gimnazija Maribor (ženske)
0 : 2 (10 : 15, 9 : 15)

Disciplina, v kateri so Novomeščanke presenetile v Mariboru, nas je tokrat grenko razočarala. Gladek poraz z 0:2 pač nima opravičila, čeprav za barve novomeške gimnazije ni nastopela Šetinova. Domače igralke so sicer v prvem setu povedle, nato pa povsem popustile in izgubile set. V drugem setu so jih Mariborčanke povsem nadigrale, čeprav sta obe ekipi prikazali zelo zelo slabo odbojko.

Sledilo je odbojkarsko srečanje moških reprezentanc. Zopet smo videli slabo odbojko, skoraj brez talčenja. Povedli so gostje, a v dramatičnem finišu v prvem setu so se jim Novomeščani povsem približali. Žalost niso uspeli in Mariborčani so z več sreče zmagali s 16 : 14. V drugem setu so Novomeščani takoj zaigrali z vso silo in uspeh ni izostal - zmagali so s 15 : 12. Tretji set je zopet pripadel gostem, ki so zmagali s 15 : 11 in tekmo odločili v svojo korist z 2 : 1.

V šahu so Novomeščani doživeli pravo katastrofo. Na desetih deskah so osvojili komaj eno točko, medtem ko so morali kar devetkrat podpisati preddajo. Zmagel je edino Petelinker II.

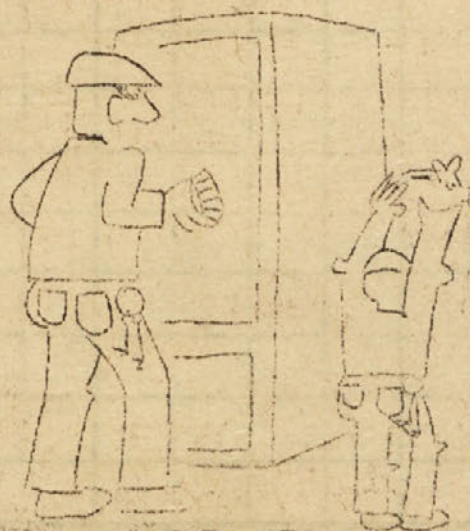

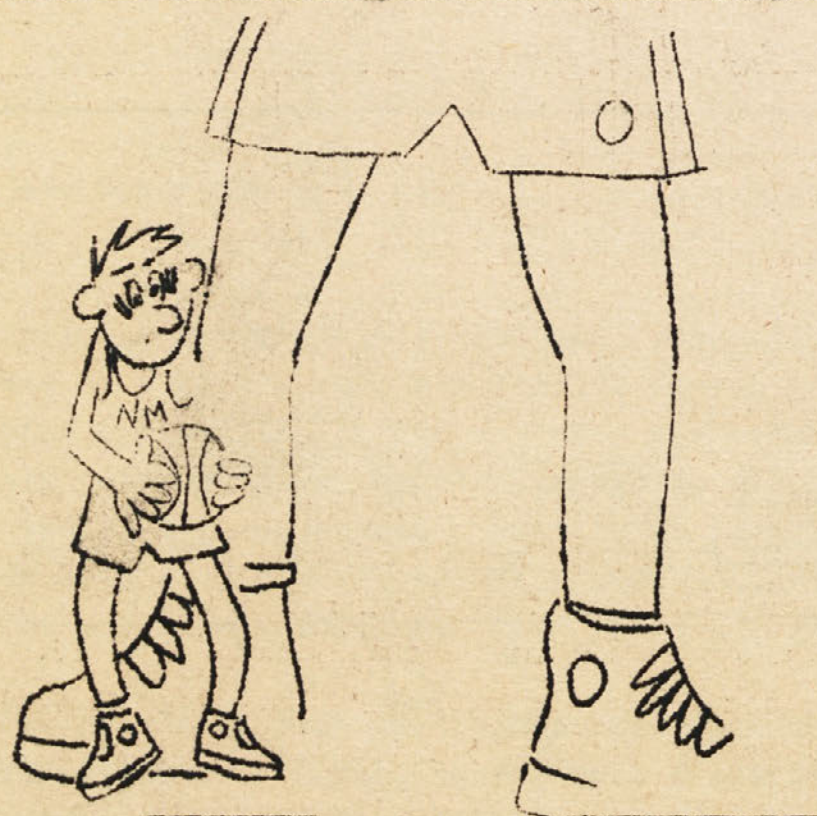
AMATER

FINIST

OCT I SIC

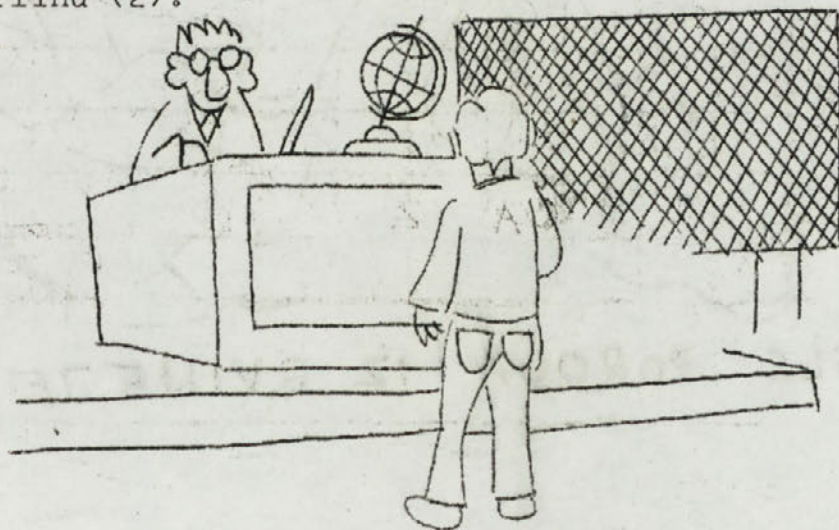
NOVOBENKA KOŠARKA ...

	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											

ITALIJANSKA KRIŽANKA

VODORAVNO: 1. italijanski renesančni kipar in slikar (0), 2. organ vida, reka ki teče skozi Karlovac (2), 3. nacistična organizacija, budimpeštanski stadion, jekanje (3), 4. utežna mera, žensko ime, italijanski spelnik (3), 5. ime nemškega nogometaša, vele mesto v Južni Ameriki, kazalni zaimek (4), 6. vzvišena filirska pesem, prebivalci Male Azije (1), 7. pritrdilnica, letalska agencija, del korana (3), 8. vrsta konjunktiva, Knin, sever (2), 9. latinski osebni zaimek, oziromni zaimek, veznik (3), 10. lgavni števnik, pozitivno ali negativno naelektreni elektroni, latinski osebni zaimek (3), 11. brana, grški filozof (1)

NAVPIČNO: A. prehod preko reke, grški junak (1), B. tuja črka, puč, nikalnica, (2), C. kompanija, glavni števnik, ekonomska enota, predlog (3), Č. vodik, svetopisemska oseba, lov (3), D. lahko hlapljiva tekočina, most, predlog (2), E. 13 črka abecede, gusarji, Zevsova ljubica (2), F. atletski klub, mlečni izdelek, etletska panoga (2), G. afriška ptica, bivša teroristična organizacija v Alžiriji, napis na krščanskem križu (2), H. tuf, poteg, oslovski glas (2), I. egiptovski aeroklub, zadetek na tomboli, tona, (2), J. Lily Novy, ruska reka, ime Kennedy-jevega morilca (2), K. zelenica, samoglasnik, radijska postaja v Vzhodnem Berlinu (2).

BERITE V
PRIHODNJI ŠTEVILKI

R. TRELC POROČA IZ GVINEJE